

[Svend Erik Hovamnd]

forkert, indebærer en mulighed for en frivillig tilbagebetaling, sådan at ingen bliver unødigt skadet derved.

Vi giver altså vores tilslutning til nærværende forslag og imødeser en positiv udvalgsbehandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg vil gerne sige tak for den meget velvilje behandling, lovforslaget har fået. Jeg skal ikke kommentere ordførerne, men blot sige til fru Birthe Hansen, at der ikke her er tale om en økonomisk afstraffelse, men ganske simpelt om en rimelighedsbetragtning. For det er jo sådan, at de kommuner, der overvurderer deres indkomstgrundlag – og det er der som sagt et stigende antal kommuner der har gjort i de senere år – ganske simpelt vil kunne finansiere en større kommunal aktivitet i det år, hvor de skønner for højt, end der er basis for i de opkrævede kommunale skatter. Det betyder i realiteten, at disse kommuner stilles, som om de havde opnået et rentefrit lån over gennemsnitligt 16 måneder frem til slutafregningen i november året efter indkomståret. Det synes vi oprigtig talt ikke er rimeligt; det giver dem en urimelig forskelsbehandling i forhold til de kommuner, som har skønnet beløbet mere rigtigt.

Jeg siger som sagt tak for den pæne behandling, som lovforslaget har fået, og kan så håbe på en lige så velvillig udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) *Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:*

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af en ernæringspolitik.

Af Tove Lindbo Larsen (S) m.fl.
(Fremsat 18/10 83)

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Sundhed er noget, vi alle prioriterer meget højt. En sund kost er en forudsætning for en god sundhedstilstand. Både som enkeltpersoner og som samfund må vi bestræbe os for, at ernæringen bliver bedst muligt.

Vi må i dag konstatere, at vi endnu ikke har nogen politik, der kan vejlede os på ernæringsområdet. Allerede da vi i foråret drøftede levnedsmiddeloven, oplyste jeg miljø- og planlægningsudvalget om, at jeg i denne samling ville give tinget en redegørelse om ernæringspolitik. Det glæder mig, at forslagsstillerne deler min interesse for denne sag. Det er en sag, som har meget stor samfundsmæssig betydning. Jeg ser også frem til debatten om en ernæringspolitik, og jeg tror, at der vil være en ganske bred enighed om og forståelse for mange forhold på tværs af de partimæssige skel.

Som baggrundsmateriale er der til tingets medlemmer uddelt et oplæg om ernæringspolitik fra statens levnedsmiddelinstitut. Man kunne så spørge: hvad er en ernæringspolitik? Efter min opfattelse må en ernæringspolitik opstille målene for udviklingen i den danske befolknings ernæring samt behandle de midler, der skal tages i anvendelse for at nå de opstillede mål. Målene kan der vist ikke blive stor uenighed om. Formålet med en ernæringspolitik må være at fremme sunde kostvaner for at forbedre befolkningens ernæringstilstand og dermed sundhed. En ernæringspolitik må først og fremmest sigte på sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse hos befolkningen.

Det er ikke længere mangelsygdomme, der er problemet. De store folkesygdomme, vi har i dag, har snarere forbindelse med overforbrug – overforbrug af tobak, alkohol og mad – samt forkert kostsammensætning. Det drejer sig bl.a. om hjerte-/karsygdomme, visse kræftformer, forhøjet blodtryk og overvægt. Da alle disse lidelser er meget vanskelige eller umulige at helbrede, må vi søge veje